

la contra | ENRIC RAMIONET

Votar en blanc, gris o negre

Podem votar i no votar a la vegada, cedir drets a qui no en té i per aquesta raó apareix a les campanyes electorals utilitzat mesquinament, com a objecte però no com a subjecte

Pràcticament tota una legislatura per desmobilitzar-nos i quinze dies de campanya electoral per mobilitzar-nos. No som pocs els que anem pel món amb el nostre vot ferit, batent-nos entre les moltes i poderoses raons que hi ha per no renovar-lo i les moltes i poderoses raons que hi ha per fer-ho. Preguntant-nos si ja ha arribat el moment de culminar la nostra íntima i modesta revenja personal, de respondre amb una traïció a les seves traïcions, amb una infidelitat a les seves infidelitats, amb una desconsideració a les seves desconsideracions. O si, malgrat tot, ara que tornen a mostrar humilment la seva cíclica vulnerabilitat i que de nou se'ns adrecen invocant les conviccions i els temors que compartim, sabem entendre les complexitats del nostre món i justificar-ne les debilitats i també aquella desesperant submissió a les obscures lògiques internes que tenen les formacions polítiques.

Qui sap si deixarem anar un sospir i encara que la distància durant aquest temps no hagi deixat de créixer, els concedirem una vegada més una nova oportunitat. Podem no votar, o votar en blanc com reclamen els cors més trencats o els més ressentits. O podem també votar en gris, és a dir, votar en negatiu, desil·lusionats, simplement per evitar la victòria de l'adversari que ens resulta més inquietant.

El PSC ha bastit tota la seva campanya sobre aquest vot a la contra, furgant insistentment en l'antipatia que, en general, els seus rivals desperten en aquestes terres. Però no ha estat l'únic. Llevat justament del PP, que d'ençà la seva traumàtica derrota a les darreres generals s'ha esforçat per mantenir els ànims del seu electorat a punt d'ebullició, quasi totes les formacions que esperen el nostre vot saben perfectament que només poden demanar-nos un vot gris.

Alguna cosa està canviant entre nosaltres, vivim encara de determinades inèrcies però segons tots els indicis algun moviment profund està desplaçant les plaques tectòniques de les conviccions que

Un ciutadà, en el moment de votar. / ANDREU PUIG

des de la transició havien estat hegemòniques. S'està modificant l'ànima d'aquest país i aquelles sentimentalitats predominants que eren, simplificant i amb totes les gradacions que vulguin, més aviat nacionalistes i més aviat d'esquerres.

El cansament recíproc amb les espanyes, el nacionalisme reactiu nostre i seu, una certa i enganyosa sensació de nous rics, la preocupació per una societat cada

dia més aspra i una florada d'opinadors que ignoren les certeses de les velles tradicions segurament modificaran el paisatge, però mentrestant no som pocs els que seguim dubtant entre el vot blanc o el vot gris. I no obstant, hi ha una altra possibilitat, una alternativa que fins i tot pot esdevenir il·lusionant i que pot contenir en el mateix gest, el cansat escepticisme del nord i l'esperança ambició del sud.

Podem votar en negre. És a dir, no votar però oferir la possibilitat del teu vot als veïns i congèneres que viuen, treballen, contribueixen amb els seus impostos a l'erari públic i que eixamplant la base de la nostra piràmide social permeten la seva contínua elevació, però que com els ilotes o els metecs grecs, o les dones d'aquest país

abans de la II República, no tenen reconegut el dret a vot. Votant en negre o, si voleu, votant en color, podem votar i no votar a la vegada, cedir drets a qui no en té i per aquesta raó apareix a les campanyes electorals utilitzat mesquinament, com a objecte però no com a subjecte. I podem, és clar, votar a qui votaríem si no tinguéssim el vot ferit. O fins i tot votar en blanc, o en gris.

la columna | JOSEP M.FONALLERAS

Un dinar

En plena campanya electoral és difícil trobar-se amb un acte de reflexió. Vull dir amb un discurs coherent, dibuixat amb tirallínies, estructurat, sòlid. Encara és més difícil que aquesta reflexió la faci un polític. L'altre dia vaig tenir l'oportunitat de dinar amb un d'aquests, pocs, que respon a les exigències que reclamo. Deixant de banda els fragments estrictament tàctics, que també hi van ser, la necessitat de reclamar el vot per a la seva formació, que també hi va ser, ell va anar més enllà. Va parlar de la democràcia com el sistema que serveix perquè els «pobres com nosaltres» puguin tocar alguna parcel·la de poder. Va dir que l'abstenció o el rebuig general al sistema, el deseiximent de la població, no és sinó una arma que tenen els poderosos (els que ostenten el poder de debò) per poder disposar de més mecanismes per exercir el poder. No és cap novetat, aquesta idea, però la va formular amb rigor. Rebutjar la política és sinònim de claudicar davant de qui mai no la rebutjarà, perquè sempre tindrà a l'abast mitjans per manar. Va dir, també, que la independència d'aquest país no s'aconseguirà pas a través d'una proclamació, fruit d'un estat de coses «inevitable», sinó gràcies a una acumulació d'interessos, una creació «ex novo» que dependrà de tots aquells (també els immigrants) que veuen el futur com un projecte comú i no pas com un fet ineluctable. Va descriure un canvi de model de civilització en el qual la societat catalana s'ha d'obligar a respondre d'una manera similar a com el noucentisme va respondre al canvi de costums i de referents socials. La creació d'un «espai de decisió en la modernitat del canvi digital» exigeix aquesta mena de catalanisme entès com a *work in progress*, obra que es va construint. Repte. No n'estic segur, que el catalanisme d'avui tingui l'alè constructiu que ell reclama. No estic segur que el bastiment de la idea sigui tan fort ara com fa cent anys. És igual, però. Joan Manuel Tresserras ho exposa i me l'escolto amb atenció.

PUBLICITAT

AUTO REMOLCS GIRONA IVECO

Vehicles en estoc
Entrega immediata

STRALIS AD340T41

Configuració 8x4
CURSOR 13 410 CV, canvi 16 v, dos eixos davanters 9.000 + 9.000 kg,
Grua Hiab 600E7HIPRO-E 7 prolongacions hidràuliques, comandament a distància, gats del davant i del darrere, GIB 135X4 4 prolongacions hidràuliques.

Auto Remolcs Girona SA - Av. de França, 197-205
Tel. 972171576 - 17840 Sarrià de Ter - www.autoremolcs-girona.com

PUBLICITAT

rebaixes **Stein**

PIQUADRO
WOMAN COLLECTION

-30%
últims dies

distribuïdor oficial

Pompeu Fabra, 11 · 972 203 944 / Migdia, 11 · 972 213 565
Av. Lluís Pericot, 36 · 972 210 932 / GIRONA

PUBLICITAT

IG
IGNIFUGACIONS GENERALS
Protecció general contra el foc
IGNIFUGATS GIRONA

GIRONA

PROTECCIÓ
CONTRA EL FOC
AMB MORTER
DE PERLITA
I VERMICULITA.

972 17 23 53
www.ignifugacionsgenerals.com

PUBLICITAT

OBRES
ESTRUCTURES
TANCAMENTS

FERRI INOX.
ALUMINI I PVC

OR METAL

© 972 47 61 27
www.omibal.es

C/ Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Llobès
FORNELLS DE LA SELVA